9 Ιανουαρίου 2022

Λόγος στήν Κυριακὴ τῶν Φώτων (Ἅγιος Λουκᾶς ὁ ἰατρός Ἀρχιεπισκόπος Κριμαίας)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ο ιατρός / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῶν Θεοφανίων περιέχει ἕναν λόγο τοῦ Χριστοῦ μεγάλης σπουδαιότητας. Σ’ αὐτὸν τώρα θέλω λίγο νά στρέψω τὴν προσοχὴ σας.

Τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος τῆς Θεοφάνειας τοῦ Κυρίου προηγεῖται κήρυγμα στίς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνη ποταμοῦ, τοῦ Ἰωάννου, τοῦ Προδρόμου τοῦ Κυρίου, τοῦ μείζονος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πού γέννησαν ποτέ οἱ γυναῖκες. Τὸ φλογερὸ του κήρυγμα τῆς μετανοίας γιά τὸ ὁποῖο προετοιμαζόταν εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια στήν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας τραβοῦσε πρὸς αὐτὸν μεγάλο πλῆθος ἀνθρώπων. Ὁ πύρινος λόγος τοῦ κηρύγματός του ἔκαιγε τίς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους βάπτιζε στά νερὰ τοῦ Ἰορδάνη καθαρίζοντας τίς ἁμαρτίες τους.

Τὴν μεγάλη ἐκείνη ἡμέρα μὲ πολλὴ ἔκπληξη παρατήρησε ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων πού ἔρχονται γιά νά βαπτιστοῦν βρίσκεται καὶ Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον μέχρι τότε δέν εἶχε γνωρίσει ἀλλὰ περὶ τοῦ ὁποίου τοῦ εἶχε ἀποκαλυφθεῖ ὅτι θὰ βαπτίζει μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Καὶ ἀφοῦ ἔπεσε στά πόδια του, τοῦ εἶπε μὲ δέος: «ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ Σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχη πρὸς μέ;» (Μτ. 3, 14).

Ἐμεῖς, ποὺ ἤδη εἴμαστε βαπτισμένοι ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί, δέν θὰ μπορούσαμε νά καταλάβουμε γιατὶ ὁ ἀναμάρτητος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πῆγε στό δοῦλο του τὸν Ἰωάννη καὶ ζήτησε νά βαπτιστεῖ ἀπὸ αὐτὸν μὲ τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας γιά νά Τοῦ ἀφεθοῦν οἱ ἁμαρτίες του, τὶς ὁποῖες δέν εἶχε, ἂν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς δέν μᾶς τὸ ἔλεγε ἀπαντώντας στήν ἐρώτησῃ τοῦ Προδρόμου τὸ ἑξῆς: «ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην» (Μτ. 3, 15).

Ὤ, Κύριε μας! Σὲ προσκυνοῦμε ἐσένα καὶ τὸν Πρόδρομό Σου καὶ Σὲ εὐχαριστοῦμε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας γιά τὸ ὅτι μᾶς ἔμαθες νά σεβόμαστε καὶ νά τιμᾶμε «πᾶσαν δικαιοσύνην» καὶ νά μισοῦμε τὴν ὁποιαδήποτε ἀδικία, διότι ἐκείνη προέρχεται ἀπὸ τὸν διάβολο. Κάθε δικαιοσύνη, ἄκομα καὶ ἡ πιὸ ἀσήμαντη δίκαιη πράξη, εἶναι εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Θεό. Ἔλαβες τὸ βάπτισμα ἀπὸ τὸν Ἰωάννη στόν Ἰορδάνη ποταμὸ γιά τὴν ἄφεση ἁμαρτιῶν διότι ἤθελες νά ἐκπληρώσεις ὅ,τι προβλέπει τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἡ κατάδυση στά νερὰ τοῦ Ἰορδάνη ἀποτελοῦσε σφράγισμα τῆς μετανοίας γι’ αὐτούς πού ἔρχονταν νά βαπτιστοῦν. Διότι γιά τὴν ὁλόκαρδη μετάνοια, αὐτός πού δεχόταν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη, λάμβανε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν του.

Τὸ βάπτισμα ὅμως αὐτὸ δέν ἀνακαίνιζε τὸν ἄνθρωπο καὶ δέν ἦταν γι’ αὐτὸν μία δεύτερη γέννηση, ὅπως αὐτὸ γίνεται στό μεγάλο μυστήριο τοῦ βαπτίσματος, μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖο βαπτιζόμαστε ἐμεῖς οἱ χριστιανοί. Ἦταν λοιπὸν δίκαιο τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Δέν μίλησε ὅμως μόνο γι’ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνη, ὁ Σωτῆρας μας στόν Ἰωάννη γιά νά τὸν καθησυχάσει καὶ νά λύσει τὴν ἀπορία του, ἀλλὰ γιά τὴν πᾶσα δικαιοσύνη, δηλαδή γιά τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὸν Θεῖο λόγο του ἁγίασε καὶ εὐλόγησε τὴν κάθε ἀλήθεια καὶ συνεπῶς κατέκρινε τὴν ὁποιαδήποτε ἀδικία.

Σκεφτεῖτε, ἀγαπητοί μου, ἄνθρωποι τοῦ ἰδίου μὲ μένα πνεύματος, κοινωνοί τοῦ μικροῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ, πόση ἀδικία ὑπάρχει στόν κόσμο! Πόσο μεγάλη ἁμαρτία εἶναι ὁ πόλεμος, ὅταν οἱ λαοί, ἀκόμα καὶ οἱ χριστιανικοὶ λαοί, ἐξοντώνουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον! Ἂν ὁ φόνος ἑνὸς μόνο ἀνθρώπου σὲ πολλοὺς λαοὺς τιμωρεῖται μὲ θάνατο, τότε πῶς ὁ Κύριος θὰ τιμωρήσει αὐτοὺς πού εὐθύνονται γιά τὸ φόνο δεκάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων; Ἡ ὁποιαδήποτε ἁμαρτία εἶναι ἀδικία καὶ ὁ πόλεμος εἶναι ἡ ἐσχάτη ἀδικία τὴν ὁποία ὅλοι μας πρέπει νά τὴν μισοῦμε.

Μεγάλη ἀδικία ὑπάρχει στά κράτη ἐκεῖνα ὅπου ἡ γῆ, ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἰδιαίτερα σ’ αὐτούς πού τὴν καλλιεργοῦν, δέν ἀνήκει στόν λαὸ καὶ στό κράτος ἀλλὰ σ’ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους πού ἔχουν ἐξουσία, ποὺ τοὺς τὴν δίνει τὸ χρῆμα. Καὶ πόση ἀκόμα ἀδικία ὑπάρχει στίς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμα καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ μελῶν τῆς ἴδιας οἰκογένειας. Ἡ

ἀδικία αὐτὴ χαροποιεῖ παρὰ πολὺ τὸ διαβολο. Δέν ἦταν ἔτσι τὰ πράγματα στήν ἐποχὴ τῶν ἀποστόλων, μεταξὺ τῶν πρώτων χριστιανῶν. «Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ᾽ ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ᾽Ιησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν» (Πράξ. 4, 32-35).

Δέν εἶναι μόνο ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Κυρίου μας ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ, γιά τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλεῖο τῆς σημερινῆς ἑορτῆς. Ἡ Βάπτιση τοῦ Κυρίου μας ἔχει γιά μᾶς ἐπίσης ὕψιστη σημασία διότι ἔχουμε τὴν φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδος. Τὴν στιγμή πού ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινε ἀπὸ τὸ νερὸ πάνω, ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατέρα πού μαρτυροῦσε γιά τὸν Υἱὸ του λέγοντας: «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.» (Μτ. 3, 17). Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο «ἐν εἴδει περιστερᾶς» κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πάνω στό κεφάλι τοῦ προαιωνίου Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἔχει μεγάλη σημασία αὐτὴ ἡ Θεοφάνεια, ὅπως ἀλλιῶς ὀνομάζεται ἡ ἑορτὴ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἴδιος, ὁ τρισυπόστατος Θεὸς, φανέρωσε τὴν θεότητα τοῦ Δευτέρου Προσώπου του, τοῦ ἐνσαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς-Πατέρας καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σὰν νά παρουσίασαν στήν ἀνθρωπότητα τὸν Σωτήρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Δέν ἀρκοῦν αὐτὰ σ’ ἐκείνους πού δέν πιστεύουν στόν Κύριο ᾽Ιησοῦ Χριστό; Δέν τοὺς συγκινεῖ ἡ Θεία του διδασκαλία, μὲ τὴν ὁποία δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ καμμία ἀνθρώπινη; Δέν τοὺς ἀρκοῦν τὰ θαύματά του μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Χριστὸς ἐπιβεβαίωνε τὸ κήρυγμά του; Δέν τοὺς φτάνει τὸ ὅτι τὸ κήρυγμά του τὸ σφράγισε μὲ τὸ Τίμιο Αἷμα του πάνω στόν φοβερὸ σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ; Καὶ τὸ ὅτι ἀναστήθηκε τὴν τρίτη ἡμέρα μετὰ τὸ θάνατό του, καί πού γιά σαράντα ἡμέρες, μετὰ τὴν ἀνάστασή του, φανερώθηκε πολλὲς φορὲς στούς μαθητὲς του, καὶ ὁλοκλήρωσε τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου μὲ τὴν ἔνδοξη ἀναλήψή του στούς οὐρανοὺς ἀπὸ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν;

Ὤ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ! Ὤ, Σωτήρα μας, Κύριε ᾽Ιησοῦ Χριστέ! Στά ἔργα τῆς ἀγάπης σου, στά ἀμέτρητα θαύματά σου, πρόσθεσε καὶ ἕνα ἄλλο θαῦμα: ἄγγιξε μὲ τὴν δεξιὰ σου τή λίθινη καρδιά τους καὶ δῶσε σ’ αὐτοὺς «καρδία σαρκίνη». Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr